

Nepal

Euroopa Parlamendi resolutsioon Nepali kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse eelnevaid resolutsioone Nepali kohta;
 - võttes arvesse Euroopa Liidu deklaratsiooni monarhistliku võimupöörde kohta Nepalis 3. veebruaril 2005;
 - võttes arvesse oma kodukorra artikli 115 lõiget 5;
- A. arvestades, et 1. veebruaril 2005. a saatis kuningas Gyanendra põhiseadusevastaselt laiali valitsuse, haaras kogu võimu ja kuulutas välja erakorralise seisukorra;
- B. arvestades, et riigipöörde abil on kehtestatud sõjaline riigikord, kuna põhiõigusi ja -vabadusi kaitsvate põhiseaduse võtmeosade kehtivus on peatatud, parteide juhtidele on määratud koduarest, tuhanded poliitilised ja inimõiguste aktivistid, ajakirjanikud ja ametiühingute liikmed on vangistatud, kehtestatud on täielik meedia tsensuur ja ära on lõigatud kõik sideliinid;
- C. tundes muret selle üle, et Nepal on üks Aasia vaeseimaid riike, peaaegu 40% selle 23 miljonist elanikust elavad allpool vaesuspiiri, ja et konfliktil on olnud laastav mõju juba niigi lootusetult vaesele maapiirkondade elanikkonnale;
- D. arvestades, et 2005. a jaanuaris andis Nepali valitsus korralduse sulgeda Tiibeti põgenike abistamise keskus Kathmandus, mis osutas ÜRO Pagulaste Ülemkomissari partnerina abiteenuseid Tiibeti põgenikele;
1. mõistab teravalt hukka kuningas Gyanendra 1. veebruaril aset leidnud võimuhaaramise ja sellele järgnenud omavolilised vahistamised, tsensuuri ja üldise represseerimise, põhiseadusest tulenevate põhiõiguste peatamise, sealhulgas kogunemis-, sõna- ja teabevabadus ning õigus eraelu puutumatusse, ja omavolilise kinnipidamise keelu tühistamise;
 2. rõhutab, et soov kasutada mis tahes sõjalisi vahendeid vaid suurendab ja pikendab Nepali rahva kannatusi ning usub, et läbirääkimistele tuginev ja demokraatial põhinev lahendus on ainus püsiv viis praeguse konflikti lõpetamiseks; soovib, et neutraalne kolmas pool, näiteks ÜRO või ELi kõrge esindaja Javier Solana, osaleks läbirääkimistel vahendajana;
 3. kutsub kuningas Gyanendrat erakorralist seisukorda lõpetama, taaskehtestama kõiki põhivabadusi, ja seejärel kutsub kõiki pooli tegema koostööd parlamentaarse demokraatia ning algatama protsessi relvastatud konflikti lahendamiseks;

4. tervitab osade poliitvangide vabastamist, kuid tunneb jätkuvalt sügavat muret selle üle, et teisi poliitilisi juhte, üliõpilasi ja inimõiguste aktiviste peetakse jätkuvalt kinni või neile on määratud pärast monarhistlikku võimupööret koduarest;
5. rõhutab, et pressi tsensuur ja side raskendamine välismaailmaga tõkestab üldsuse kontrolli sõjaväe tegevuse üle ning on seadnud Nepali elanikud kõrgendatud tagakiusamise ohtu, soovib meedia- ja sõnavabaduse täielikku taastamist;
6. väljendab sügavat muret suure arvu väidetavate õigusemõistmiseta tapmiste, laialt levinud piinamiste, karistamatuse ja teiste inimõiguste rikkumise üle nii julgeolekujõudude kui maoistide poolelt teostatuna ja soovib, et mõlemad konfliktipooled sõlmiksid esimese meetmena elanikkonna seas leviva rahutuse ja hirmu ohjeldamiseks inimõigusi puudutava leppe;
7. nõuab igasuguse sõjalise abi andmise peatamist;
8. kutsub nõukogu üles kehtestama valitsuse ja sõjaväe valitsevate juhtide suhtes intelligentseid sanktsioone seni, kuni demokraatia Nepalis ei ole taastatud;
9. kutsub ELi vaatama üle Nepalile abi andmist ja uurima põhjalikult igasuguse abi sihtkohta, et kindlustada selle kasutamine peamiselt vaesuse leevendamiseks, riigis aset leidnud konflikti põhjustele lahenduse leidmiseks ja konfliktilahendusprogrammide rahastamiseks;
10. soovib tungivalt, et nõukogu ja komisjon toetaksid ÜRO inimõiguste komitee 61. istungijärgul resolutsiooni Nepali kohta, samuti soovib tungivalt, et ÜRO inimõiguste komitee määraks 2005. a märtsis Genfis toimuval kohtumisel eriesindaja vaatlema inimõiguste olukorda Nepalis;
11. kutsub mõlemaid konflikti pooli üles nõustuma inimõiguste vaatlejate saatmisega Nepali Rahvusliku Inimõiguste Komisjoni egiidi all, samuti kutsub ELi ja ÜROd üles pakkuma selleks otstarbeks tehnilist ja finantsabi;
12. kutsub Nepali valitsust üles lubama Tiibeti põgenike abistamise keskuse ja dalai-laama esinduse taasavamist Kathmandus ja avaldab muret, et sulgemist võidakse tõlgendada kui kompromissi Hiinaga erakorralise seisukorra kehtestamise aktsepteerimise osas;
13. teeb oma presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, kuningas Gyanendrale, India ja teistele Lõuna-Aasia Regionaalse Koostöö Assotsiatsiooni liikmesriikide valitsustele, ÜRO inimõiguste ülemkomissarile ning ÜRO peasekretärile.